

TERENSKA VAJA ŠT. 4

STRUNJANSKI KLIF

Pri naši četrti nalogi smo se odpravili peš do Strunjanskega klifa. Nismo hodili dolgo in ko smo prispeli, se nam je odprl lep pogled na kamninske plasti, iz katerih je klif zgrajen. Morali smo skicirati profil prsti in ugotoviti vse v zvezi s kamninami.

Strunjanski klif je največja znana obmorska flišna stena ob vsej jadranski obali. Je najznačilnejši del strunjanskega rezervata. Njegove prepadne stene so visoke tudi do 80 m in sestavljene iz karbonatne kamenine fliš, kar sem ugotovila s pomočjo HCl. Barva fliša je rumena, oker in siva. Ker s sabo nismo imeli kladiva sem po kamnini tolkla s kamni in ugotovila, da ni trdna.

Fliš uvrščamo med mehke karbonatne kamnine. Na takih kamninah hitro poteka mehanično preperevanje. Nastale so z usedanjem v mezozoiku. V njih se izmenoma ponavljajo plasti peščenjaka in laporja.

Ob klifu, strmem pobočju, ki je preraščen z makijo, sem lahko na lastne oči opazovala dva prevladujoča obmorska procesa. Prvi je bil morska erozija, z drugo besedo abrazija, drugi pa morska akumulacija. Oba procesa sta posledici valovanja, bibavice in tokov.

Pri abraziji lahko rečemo, da se obala razdira in krči. Ker morje in z njim valovi razjedajo klif, nastane morski spodmol. Odkrušeno gradivo se nabira na abrazijski polici.

Zaradi akumulacije se običajno ob klifu naredi plaža, odložen material. Pri tem procesu lahko rečemo, da se obala gradi in širi. Tu se je izoblikovala prodna terasa, ki je ob rtu Strunjan zelo ozka in prehodna le ob oseki, pri zalivu Sv. Križa pa široka tudi do 7 metrov.

Na zgornjem robu klifa raste submediteransko rastlinstvo, najdemo predvsem črni gaber, ojstrico, brnistro, mirto in jagodičnico.